

מכתבים

(המשך מעמוד 5)

האמת שהשלום יבוא על סידורו רק אחרי שנשחרר להם הכל. גם את תל-אביב! אם נלך להתיישב באוגנדה, אולי הם יסכימו להיות גדיבים ולסלוח לנו על ש"עזנו להיות הצופים ולחזור לארץ אבותינו. חזון גולדה גרמ, חזון

ויכוח על דיעות

עלינו לחלוק על דעת העורך בשאלת "התנחלות וסיפוח" השטחים המשותפים. ראשית, איננו יכולים להזדהות עם גישתו שירושלים היא "שטחים מוחזקים". עברנו ירושלים היא בירתה הניצחית של ישראל ומההנה, כחברון ועזה, חלק אינטגרלי של השטחים המשותפים. שנית, עלינו להסתייג מוויכוחי העורך בנושאים הקשורים בביטחון-המדינה. יסכים עימנו העורך, שאם קיימת לנו ברירה לקבל דעת האויבים אשכול, דיין, בגין, אלון — או את דעת העורך (שכבודו במקומו מונח) — לא נצטרך להסס הרבה על מנת לבחור בראשונים.

אורי הפני, בשם קבוצת קוראים, ארצות-הברית

● השרים אלון ודיין הביעו את נכונותם לותר על "הרבה, הרבה" שטחים, ובכלל — כנראה — חברון. השר דיין הציע לתניף זנל ירדן על תר-הבית.

רק לא בשבת

בתוקף תפקידי ככתב בישראל של רשת עיתוני דיילי מירור באנגליה, יורשה נא לי להשלים ולחקן כמה פרטים בסיפור, רק

דוויפה (עם דיילת)

לא בשבת" אשר הופיע בהעולם הזה (1634): (א) את ההצעה עיתוני מירור מוכנים לממן שכר של מרכונות בלישכת העיתונות הממשלתית בתל-אביב בערבי שבתות ובישבתות, הצעתי תחילה למר דויד לנדור, מנהל לישכת העיתונות הממשלתית בעל-פה, וחזרתי על הצעתי בפגישה שקיים ועד התאחדות כתבי-חוץ בישראל עם השר ישרי אל גלילי. לא הגשתי הצעה בכתב — כפי שאתם טוענים. ההצעה הוגשה לא לפני שלושה חודשים — כדיברכם — אלא לפני יותר מחצי שנה.

(ב) לא זו בלבד שהבעייה לא נפתרה עד עצם היום הזה, אלא שביום השבת ה-21.12.1963 כשפורסמה הידיעה בדבר הקרב עם החבל-נים בוואדי קלט — ומאוחר יותר כשהתקיימה מסבת-עיתונאים עם קצין בכיר — נאלצתי להעביר את הידיעה בטלפון ללונדון מתא טלפון ציבורי, בתוך לישכת העיתונות, ביושבי על הריצפה! לא רק שלא הוצעה מרכונות בהודמנות זו, אלא שגם לא היתה כל אפשרות לעיתוני החוצלארץ להתקשר עימי אל לישכת העיתונות בתל-אביב.

(ג) המצב בלישכת העיתונות בירושלים הוא גרוע יותר: בערב הגי-המולד נסגרה הלישכה בחצות, ולא היתה כל אפשרות להעביר משם חומר לחו"ל בגמר המיסא בבית-לחם.

תאודור דוויפה, ומתגן

מוזעזע!

מצבה של משפחת אידריס (העולם הזה 1633), המונה 14 נפשות, והגרה בחדר אחר — מחריד!

טיפוסי הוא לרבבות משפחות במדינה. המוזעזע ביותר הוא, כי זה פסק מלזעזע את הציבור בארץ!

יואל קפל, חיפה

השתלת איברים

ידוע על מיקרים לא-מעטים שנשמתיים של מתים הטרדו אנשים חיים מפני ש-

מקורי וריחני... לכל בקבוק או שפופרת בת-אורן

לכל בקבוק ושפופרת ענק של בת-אורן, מצורך במשך חודש ימים שי שמושי וריחני; מחזיק מפתחות, עם בקבוק בושם "דלילה", לבנדר אדור. שי זה מוגש לך ליובל ה-35 של תיא.

בת-אורן

עבודתכם לא תכבו עם תרכיז אורנים טהור

התפקי לך באמבט קצף חלומי עם בת-אורן. Tanya

הסרט "סיפור הפרברים" — WEST SIDE STORY

המועלה לראשונה על מסך הענק של הסינרמה, נחשב בצדק כגדול הסרטים המוסיקליים בכל הזמנים. "סיפור הפרברים" זכה ב-10 פרסי "אוסקר" הוא פרי יצירתם של גדולי הקולנוע בארצות-הברית. בסרט מככבים: נטלי ווד, ריטה מורנו, ג'ורג' צ'יקיריס, רס טמבלין, ריצ'רד ביימר ועוד שחקנים, רקדנים וזמרים מן הצמרת. המוסיקה המוכרת לרבים מאתנו היא פרי יצירתו של ליאונרד ברנשטיין, הכוריאוגרפיה היא של ז'רום רובינס, והבימוי הוא של רוברט וויד.

סיפור הפרברים מתאר את "אמריקה השנייה", זו של כנופיות הצעירים, המהווים את חומר הנפץ של "הגדה המערבית" של ניו-יורק.

כנופית ה"סילונים" מחליטה לחסל את כנופית הפורטוריקנים, ה"כרישים", והקרב מסתיים בשפיכות דמים. הטררגדיה גדולה שבעתיים כאשר מתברר שאחות הנרצח (נטלי ווד) מאוהבת בעציר (ריצ'רד ביימר) אשר רצח את אחיה. אכן סרט שאין להחמיצו.

העולם הזה, שבועון החנושות הישראלי, המערכת והמינהלה: תל-אביב, רחוב קרליבך 12, טלפון 301345, תא-דואר 136 • מען מברקי: עולמפרס • בית-דפוס משה שהם בע"מ, תל-אביב, רח' פינ 6 • גלופות: צינוקוגרפיה כספי בע"מ • העורך הראשי: אורי אבנרי • המוציא-לאור: העולם הזה בע"מ.